Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Tricolici)
Dosarul nr. 2ac-90/23 (2-20090018-02-2ac-09022023)

D E C I Z I E

12 aprilie 2023 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Sîrbu Victoria
Judecătorii Dulghieru Dorin și Malîi Ala
Grefier Negrei Corina

examinând în ședință publică apelul declarat de „Azamet Pro" SRL împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 octombrie 2022, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de „Azamet Pro" SRL împotriva „Zimroeli-Trans" SRL privind repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă :

Pretenţiile reclamantului:

La data de 27 iulie 2020 (conform plicului anexat), "Azamet Pro" SRL s-a adresat în instanţă cu o cerere de chemare în judecată împotriva „Zimroeli-Trans" SRL privind repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii depuse a indicat că, la 08 mai 2020 a încheiat cu pârâtul contractul-comandă privind serviciile de transportare-expediţie nr. 1002, prin care transportatorul „Zimroeli-Trans" SRL s-a obligat să transporte şi să descarce marfa - ulei îmbuteliat, poziționată pe un palet de lemn, în Republica Belarus. Conform contractului-comandă, transportatorul şi-a asumat toată responsabilitatea pentru integritatea mărfii pe tot parcursul transportării acesteia.

Menționează reclamantul că, la 11 mai 2020, pe parcursul îndeplinirii obligaţiei de transportare a mărfii, a luat foc camionul de model „Mercedes-814", cu n/î *****.

În rezultatul incendiului a fost deteriorată marfa transportată conform contractului-comandă privind serviciile de transportare-expediţie nr. 1002 din 08 mai 2020 şi destinată cumpărătorului din Republica Belarus. Astfel, la 15 mai 2020 a primit o scrisoare de refuz din partea cumpărătorului „Iunipraim" SRL de a primi marfa transportată, din motivul că a fost deteriorată din cauza temperaturii înalte

după incendiul care a avut loc (au ars cutia, etichetele, capacele, sticlele, uleiul a fost supus unei temperaturi mai mari decât cea potrivită pentru păstrare şi întregul lot nu corespunde standardelor pentru comercializare).

Indică că, în urma refuzului „Iunipraim" SRL de a primi uleiul îmbuteliat, a fost nevoit să transporte marfa înapoi în Republica Moldova, la 02 iunie 2020, utilizând serviciile unei alte companii de transport, deoarece la scrisoarea din 20 mai 2020, expediată pârâtului prin intermediul poştei electronice, cu privire la asigurarea unui mijloc de transport pentru returnarea mărfii deteriorate în Republica Moldova, ultimul nu a reacţionat.

Afirmă că, în rezultatul prestării serviciilor necalitative, din cauza incendiului şi deteriorării mărfii transportate, a suportat un prejudiciu în mărime de 66.024,97 lei, precum şi cheltuieli în sumă de 7.283,40 lei pentru readucerea mărfii deteriorate, precum şi înregistrarea vamală şi expertizele efectuate, care să confirme calitatea mărfii.

Astfel, potrivit raportului din 24 iulie 2020, întocmit de contabilul-şef al întreprinderii, suma totală a prejudiciului cauzat constituie 73.308,37 lei, compusă din: 66.024,97 lei – costul mărfii deteriorate conform facturii nr. 12/2 din 30 aprilie 2020; 5.260,38 lei – costul serviciilor de transport pentru readucerea mărfii în Republica Moldova; 363,02 lei – taxe vamale pentru procedurile vamale în cazul înregistrării vamale în regim „Import" pentru reîntoarcerea mărfii deteriorate; 250 lei costul serviciului declarantului pentru înregistrarea declaraţiei de tranzit la vamă în caz de reîntoarcere a mărfii deteriorate în Republica Moldova; 450 lei – costul serviciului brokerului vamal pentru înregistrarea şi depunerea declaraţiei în regim „Import" pentru reîntoarcerea mărfii deteriorate; 960 lei – efectuarea expertizei mărfii deteriorate.

Susține că, la data de 09 iunie 2020 a expediat în adresa pârâtului o somaţie, prin care a solicitat repararea, până la data de 22 iunie 2020, a prejudiciului material cauzat, însă, în termenul indicat, „Zimroeli-Trans" SRL nu a achitat suma solicitată.

Invocă că, potrivit rapoartelor încercărilor de laborator nr. 350-358 din 22 iunie 2020, efectuate de către Centrul de Sănătate Publică Comrat, actului de determinare a divergențelor calităţii la primirea mărfii – bunurilor materiale în cadrul companiei „Azamet Pro" SRL, eliberat de Direcţia Teritorială pentru Siguranţa Alimentelor Comrat şi certificatului de expertiză nr. 0432070 din 07 iulie 2020 eliberat de Camera de Comerţ şi Industrie, filiala Găgăuzia, în rezultatul efectului termic asupra produselor transportate sub formă de uleiuri, a existat un exces de valoare de peroxid în funcţie de rezultatele testelor de laborator, în legătură cu care comisia de expertiză a recomandat să nu se utilizeze lotul complet de mărfuri returnat în comercializarea cu amănuntul şi en-gros, care a fost livrat

anterior conform facturii nr. 12-2 din 03 aprilie 2020 emis de „Azamet Pro” SRL către compania SRL „Unipraime”, Republica Belarus.

Solicită reclamantul „Azamet Pro” SRL, încasarea din contul „Zimroeli-Trans” SRL a sumei de 73.308,37 lei cu titlu de prejudiciu material şi a sumei de 2.203,80 lei cu titlu de taxă de stat, în total 75.512,17 lei.

Poziţia instanţei de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 octombrie 2022, s-a respins ca neîntemeiată acţiunea civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Azamet Pro” SRL împotriva „Zimroeli-Trans” SRL privind repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

Solicitarea apelantului:

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 11 noiembrie 2022, „Azamet Pro” SRL a declarat apel împotriva hotărârii primei instanţe, solicitând casarea hotărârii din 28 octombrie 2022, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Argumentele participanților la proces:

În motivarea cererii de apel a invocat nu este de acord cu hotărârea primei instanțe, considerând-o nefondată și neîntemeiată, indicând asupra faptului că în instanţa de fond, intimatul a confirmat faptul că, părţile comunicau inclusiv prin intermediul poştei electronice, unde apelantul a expediat notificare în adresa intimatului. În această ordine de idei, notificarea privind returul mărfii din Belarus în R. Moldova, este recepţionată de către intimat, respectiv nu poate fi invocat faptul că, intimatul nu a cunoscut despre necesitatea returului mărfii. Mai mult ca atât în instanţa de fond, intimatul nu a negat faptul recepţionării unei astfel de notificări de la apelant.

Menționează că, marfa ce urma a ajunge la locul de destinaţie, nu a fost înmânată în termen, în cantitatea şi în calitatea transportată, ori, transportul unde era marfa a luat foc, iar faptul întârzierii transportării mărfii şi faptul incendiului transportului unde era marfa, intimatul nu a negat acest fapt în instanţa de fond.

Susține apelantul că, fiind de bună credinţă, apelantul a intrat în întâmpinarea transportatorului pentru verificarea calităţii mărfii transportate, ori la materialele dosarului sunt înscrisuri prin care se dovedeşte că aceste mărfuri este interzis a fi expuse la căldură. În acest sens, având în vedere faptul că destinatarul a refuzat recepţionarea mărfii, pentru faptul neprezentării în termen, în cantitatea şi calitatea contractată, urmează intimatul a răspunde şi a compensa integral bunul şi transportarea acestuia în R. Moldova.

Comunică că, apelantul a notificat intimatul despre necesitatea returnării mărfii, ori aceasta urma a fi expertizată (pentru probarea calităţii neconforme din cauza incendiului la transportator), ori transportatorul răspunde integral pentru

deteriorarea acesteia, însă urma şi acest fapt de probat cu probe suplimentare - nu doar refuzul destinatarului şi/sau faptul incendierii automobilului.

Relevă că, la materialele dosarului sunt invoice şi alte acte doveditoare, respectiv deja suma prejudiciului urma integral a fi achitată de către intimat conform acelor înscrisuri, însă pentru reconfirmarea sumei prejudiciului, apelantul a efectuat pe cheltuială proprie suplimentar expertize privind calitatea bunurilor transmise spre expertiză.

Precizează că, odată ce marfa a fost adusă la locul de destinaţie cu întârziere, cu deteriorări, din cauza incendiului – nu este necesitatea probării de către apelant a faptului calităţii neconforme a acesteia, urma transportatorul a despăgubi integral apelantul conform înscrisurilor anexate la transport. Astfel, urma acţiunea a fi admisă integral.

Consideră că, acţiunile apelatului privind returul mărfii şi expertizarea acesteia, constituie probe suplimentare în favoarea apelantului, ori în cazul în care urma a fi careva marfă „bună" după incendiu – nefiindu-i afectate calităţile chimice, expertiza urma să dovedească acesta fapt, iar apelantul nu urma să ceară prejudiciu integral pentru marfa deteriorată. Astfel, expertiza demonstrează pierderea totală a calităţii mărfii.

Declară că, în instanţa de fond intimatul nu a invocat faptul că nu a fost notificat despre participarea la expertiză, deoarece prin înscrisuri acest fapt nu e dovedit, dar transportatorul a cunoscut, deaceea şi nu a negat acest fapt. Mai mult ca atât, expertiza presupune e probă suplimentară prejudiciului cauzat, dar nu o probă principală.

La data de 11 aprilie 2023 „Zimroeli-Trans" SRL a depus referință asupra cererii de apel.

În ședința instanței de apel reprezentanții apelantului „Azamet Pro" SRL, avocatul Timotin Iulian în ședința instanței de apel a susținut cererea de apel, solicitând admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul intimatului „Zimroeli-Trans" SRL, Terzi Afanasi, nu a susținut cererea de apel, solicitând respingerea acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Termenul de declarare a apelului:

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat public la 28 octombrie 2022, iar cererea de apel a fost depusă la data de 11 noiembrie 2022, astfel Colegiul constată că, apelul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de apel:

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit dispoziţiilor art. 118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În conformitate cu art. 373 alin. alin. (1) și (2) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță.

În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Astfel, instanţa de apel, verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanţe, constată că aceasta urmează a fi menţinută, ori concluziile primei instanţe, expuse în hotărâre, sunt în corespundere cu circumstanţele cauzei şi normele de drept material au fost aplicate corect.

Circumstanţele de fapt ale cauzei:

Din materialele cauzei se atestă că, la 08 mai 2020 ,,Azamet Pro” SRL a încheiat cu ,,Zimroeli-Trans” SRL contractul-comandă privind serviciile de transportare-expediţie nr. 1002 (f.d.8, 55-56), prin care transportatorul ,,Zimroeli-Trans” SRL s-a obligat să transporte şi să descarce marfa – ulei îmbuteliat, din Republica Moldova în Republica Belarus. Data încărcării a fost stabilită la 08 mai 2020, ora 09.00, iar data sosirii pentru descărcare – 11 mai 2020.

Conform contractului-comandă, transportatorul şi-a asumat responsabilitatea pentru integritatea încărcăturii pe toată durata transportării acesteia.

Potrivit scrisorii de transport internaţional CMR seria ZIM nr. 006480 din 08 mai 2020 (f.d.9), marfa urma să fie transportată cu autovehiculul de model „Mercedes-814” cu n/î *****, pe un palet, în număr de 936 de sticle de uleiuri

vegetale nerafinate în asortiment. Destinatarul încărcăturii este indicat OOO „Iunipraim” (R. Belarus).

În conformitate cu Invoice nr. 12/2 din 30 aprilie 2020, costul încărcăturii constituie 3.391,20 euro (f.d.12, 57).

La data 11 mai 2020, în Republica Belarus a luat foc camionul de model „Mercedes-814”, n/î *****, despre incendiul dat fiind sesizat organul de poliţie din Ovrucesk, reg. Jitomirsjii (f.d.14, 58).

Ca urmare a acestui fapt, destinatarul OOO „Iunipraim” a refuzat să primească marfa transportată, invocând că în urma incendiului produsele au fost deteriorate, au ars ambalajele, etichetele, capacele, sticlele (f.d.19, 63).

La data de 29 mai 2020, reclamantul „Azamet Pro” SRL a încheiat cu alt transportator „Arian Sprint” SRL contractul-comandă privind serviciile de transportare-expediţie nr. 1002-1 (f.d.20, 64), prin care ultimul s-a obligat să transporte şi să descarce marfa – ulei îmbuteliat, din Republica Belarus în Republica Moldova. Data încărcării a fost stabilită la 29 mai 2020, ora 09.00, iar data sosirii pentru descărcare – 01 iunie 2020.

La 09 iunie 2020 „Azamet Pro” SRL a expediat în adresa „Zimroeli-Trans” SRL o somaţie, prin care a solicitat repararea, până la data de 22 iunie 2020, a prejudiciului material cauzat conform contractul-comandă privind serviciile de transportare-expediţie nr. 1002 din 08 mai 2020 (f.d.39 73-74).

Prin prezenta acţiune, „Azamet Pro” SRL a solicitat încasarea din contul „Zimroeli-Trans” SRL a sumei de 73.308,37 lei cu titlu de prejudiciu material şi a sumei de 2.203,80 lei cu titlu de taxă de stat, în total 75.512,17 lei.

Conform art. 1411 alin. (1) Cod civil, prin contractul de transport, o parte (transportator) se obligă faţă de cealaltă parte (pasager sau expeditor) să o transporte împreună cu bagajele ei sau, respectiv, să transporte bunul la locul de destinaţie, iar cealaltă parte se obligă să plătească remuneraţia convenită.

Potrivit art. 1448 Cod civil, transportatorul răspunde pentru distrugerea, pierderea totală sau parţială ori deteriorarea bunului în măsura în care distrugerea, pierderea sau deteriorarea a avut loc între momentul preluării şi cel al livrării, precum şi pentru depăşirea termenului de livrare. Transportatorul răspunde, ca de propriile acţiuni sau inacţiuni, de acţiunile şi inacţiunile prepuşilor săi şi ale oricăror alte persoane la ale căror servicii recurge pentru executarea transportului, dacă aceşti prepuşi sau aceste persoane acţionează în exerciţiul funcţiei lor.

În conformitate cu art. 1455 alin. (1) Cod civil, dacă, în baza dispoziţiilor din prezenta secţiune, transportatorul trebuie să plătească despăgubiri pentru pierderea totală ori parţială a bunului, despăgubirea se calculează în funcţie de valoarea bunului la locul şi la momentul preluării. Valoarea bunului se determină în baza preţului de bursă, iar în lipsa unui asemenea preţ, în baza preţului de piaţă, iar în lipsa unor asemenea preţuri, la preţul obişnuit al bunurilor cu aceleaşi

caracteristici. În afară de plata despăgubirilor prevăzute la alin.(1), urmează a fi restituite taxele de transport, taxele vamale şi alte cheltuieli de transport, şi anume, în cazul pierderii totale a bunului – integral, iar în cazul pierderii parţiale – parţial. Alte despăgubiri pentru pierdere nu sunt datorate.

În temeiul art. 1457 Cod civil, la deteriorarea bunului, transportatorul poartă răspundere egală cu deprecierea bunului. Întinderea despăgubirii se determină conform art. 1455 alin. (1), (2) şi (4). Totuşi, despăgubirea nu poate să depăşească: a) dacă totalul bunului este depreciat prin deteriorare, suma care ar fi trebuit plătită în caz de pierdere totală; b) dacă numai o parte a bunului a fost depreciată prin deteriorare, suma care ar trebui plătită în caz de pierdere a părţii depreciate.

Reieșind din prevederile enunțate și probele administrate la materialele cauzei, precum și argumentele invocate de către reclamant, Colegiul civil consideră că prima instanță în mod rezonabil a stabilit faptul că la caz nu se constată prezenţa condiţiilor privind atragerea răspunderii pârâtului „Zimroeli-Trans" SRL.

Colegiul civil a stabilit că, potrivit Actului de control vamal nr. 14303/13050/1020000154 din 13 mai 2020, întocmit de către Serviciul Vamal al Republicii Belarus, în prezenţa reprezentantului transportatorului „Zimroeli-Trans" SRL, a fost efectuat controlul mărfii – ulei vegetal în asortiment (pe 1 paletă), din diferite soiuri de vegetaţii, în cutii de carton, îmbuteliat în recipiente din sticlă în capacitate de 200 ml şi 250 ml (f.d.15-18, 59-62).

Astfel, organul vamal a stabilit tranzitarea, fără a fi deteriorate, a unui număr de 652 de sticle cu ulei vegetal în asortiment. Deasemenea, a fost identificată marfă deteriorată din cauza incendiului şi anume, 249 de sticle de ulei, la care au fost deteriorate ambalajul şi recipientele din sticlă, precum şi deformate capacele, iar 12 sticle erau sparte.

Colegiul civil a stabilit că la data de 14 mai 2020 pârâtul „Zimroeli-Trans" SRL a transmis marfa la depozitul vamal „Минск Белтаможсервис-2" conform actului de descărcare, întocmit de către reprezentanţii organului vamal, în prezenţa reprezentantului „Zimroeli-Trans" SRL – şoferul camionului.

Cu referire la cerința reclamantului „Azamet Pro" SRL privind compensarea de către „Zimroeli-Trans" SRL a cheltuielilor de transport, Colegiul civil a reținut că, deși în cererea de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 20 mai 2020 a expediat pârâtului „Zimroeli-Trans" SRL prin intermediul poştei electronice o scrisoare prin care a solicitat asigurarea unui mijloc de transport pentru returnarea mărfii deteriorate în Republica Moldova, la care pârâtul „Zimroeli-Trans" SRL nu a reacţionat, la materialele cauzei nu a fost anexată o asemenea scrisoare, astfel instanța de apel apreciază ca fiind declarative aceste alegații, nefiind însoțite de careva probe în sensul dat.

Nu urmează a fi reținute nici argumentele apelantului precum că „Zimroeli-Trans” SRL nu a negat faptul că părțile au purtat conversații prin intermediul poștei electronice, dat fiind faptul că aceste fapte nicidecum nu justifică temeinicia cerințelor reclamantului, dat fiind faptul că în temeiul art. 122 alin. (1) CPC, (1) circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Prin urmare, corect prima instanță a stabilit faptul că reclamantul „Azamet Pro” SRL nu a explicat şi motivat care a fost necesitatea de a apela la o altă companie de transport pentru a transporta marfa în Republica Moldova, precum nici nu a demonstrat că pârâtul a refuzat să o transporte înapoi în ţară, la client.

Corespunzător, întemeiat instanța de fond a stabilit că sunt neîntemeiate solicitările reclamantului cu privire la încasarea costului serviciilor de transport pentru readucerea mărfii în Republica Moldova şi a taxelor vamale.

Cu referire la pretinsul prejudiciu cauzat, reclamantul a prezentat rapoartele încercărilor de laborator nr. 350 - 358 din 22 iunie 2020 şi actul întocmit de către Direcţia Teritorială pentru Siguranţa Alimentelor Comrat, potrivit cărora marfa – 515 de sticle cu ulei vegetal, prezentată de „Azamet Pro” SRL, prezintă semne de expunere la căldură la diferite grade, iar unele sticle (404 de sticle), deşi vizual nu a fost afectată, totuşi, conform rezultatelor testelor de laborator, în toate eșantioanele există un exces în valoarea de peroxid, ceea ce indică oxidarea produsului ca urmare a expunerii acestora la căldură (f.d.24-34, 67).

La fel, a fost prezentat Raportul de expertiză nr. 0432070 din 07 iuie 2020, întocmit de Camera de Comerţ şi Industrie, filiala Găgăuzia (Ceadîr-Lunga), potrivit căruia, în urma examinării lotului de mărfuri (ulei), care a suferit de pe urma incendierii vehiculului cu mărfuri, se recomandă să nu se folosească pe deplin lotul dat de mărfuri returnat, în comercializarea cu amănuntul şi en-gros (f.d.35-37, 68-72).

Instanța de apel urmează să menționeze că efectuarea încercărilor de laborator şi a expertizei a fost dispusă unilateral la cererea reclamantului, iar transportatorului „Zimroeli-Trans” SRL nu i-a fost adus la cunoştinţă despre faptul dat şi nici nu a fost invitat, pentru a putea înainta obiecţii, adresa întrebări şi a-şi apăra poziţia.

La caz, luând în considerare că au fost întocmite încercările de laborator și expertiza, acestea urmau a fi întocmite cu prezența părților.

Astfel, luând în considerare că intimatul „Zimroeli-Trans” SRL, nu a fost invitat la examinarea mărfurilor și la momentul efectuării cercetării nu a cunoscut despre acest fapt, nu-i poate fi imputată răspunderea materială.

Dealtfel, prin neinvitarea reprezentantului pârâtului la întocmirea concluziilor, partea pârâtă a fost lipsită de dreptul de a depune obiecții asupra

concluziilor emise, iar acceptarea acestor probe coroborate cu argumentele faptice invocate și probate de partea pîrîtă, atestă neconcludența acestor concluzii.

Deasemenea, concluziile expuse în actele efectuate unilateral de către reclamant contravin cu constatările organului vamal din Actul de control vamal nr. 14303/13050/1020000154 din 13 mai 2020, care a stabilit un număr mai mare de sticle care nu au fost deteriorate şi doar 249 de sticle de ulei la care au fost deteriorate ambalajul şi recipientele din sticlă, precum şi deformate capacele, doar 12 sticle fiind sparte.

Conform art. 1457 Cod civil, citat supra, la deteriorarea bunului, transportatorul poartă răspundere egală cu deprecierea bunului. Despăgubirea nu poate să depăşească: dacă numai o parte a bunului a fost depreciată prin deteriorare, suma care ar trebui plătită în caz de pierdere a părţii depreciate.

Prevederi similare se conţin şi în art. 25 alin. (1) din Convenţia relativă la contractul de transport internaţional al mărfurilor pe șosele (CMR) din 1956, în vigoare pentru Republica Moldova din 26 mai 1993, care stipulează că în caz de avarie, transportatorul plăteşte contravaloarea deprecierii mărfii, calculată pe baza valorii stabilite în conformitate cu articolul 23 paragrafele 1, 2 şi 4. 2. Totuşi, despăgubirea nu poate să depăşească: a) daca totalul expediției este depreciat prin avarie, suma care ar fi trebuit plătita în caz de pierdere totală; b) daca numai o parte a expediției a fost depreciata prin avarie, suma care ar trebui plătită în caz de pierdere a părţii depreciate.

În acest sens instanța de apel relevă că, în cadrul raporturilor juridice de transport, răspunderea urmează a fi aplicată pentru pierderea totală sau parţială, a mărfii – principiul răspunderii limitate a transportatorului, care va răspunde doar în limitele valorii încărcăturii (pierdute sau deteriorate), care va fi apreciată la locul şi momentul preluării, dar nu al recepţionării mărfii.

Corespunzător, sunt corecte concluziile instanței de fond că la caz, ,,Azamet Pro” SRL urma să efectueze un act de constatare a pagubei la locul preluării mărfii – depozitul vamal din Republica Belarus, cu participarea obligatorie a reprezentantului pârâtului, ceea ce nu s-a efectuat, iar în atare condiții reclamantul nu poate solicita încasarea prejudiciului pentru toată marfa, având în vedere că la caz a fost stabilit că aceasta nu a fost deteriorată integral după cum eronat invocă reclamantul.

Prin urmare, reclamantul nu a demonstrat, prin probe pertinente şi concludente, că întreaga marfă a fost deteriorată, fapt ce ar putea justifica repararea prejudiciului material în valoarea totală a încărcăturii, fapt ce corect a determinat prima instanță să respingă acțiunea „Azamet Pro” SRL.

Faţă de cele expuse, Colegiul civil reţine, că prima instanţă a creat părţilor condiţii obiective pentru realizarea drepturilor sale procedurale, participanții la proces au fost auziți, hotărîrea primei instanţe a fost motivată. Condiţiile

procedurale privind motivarea hotărîrii sînt îndeplinite chiar dacă nu s-a răspuns expres fiecărui argument invocat de părţi, fiind suficient ca din întregul hotărîrii să rezulte că s-a răspuns tuturor argumentelor în mod implicit, prin raţionamente logice.

Din aceste motive, Colegiul civil constată că în cazul dat nu există temeiuri legale pentru casarea hotărârii primei instanţe, soluţia adoptată de aceasta fiind corespunzătoare exigenţelor legale, iar argumentele apelantului sunt nefondate, după cum s-a indicat mai sus.

Astfel, din considerentele menționate şi având în vedere că hotărârea primei instanţe este legală şi întemeiată, iar argumentele invocate de către apelant sunt nefondate şi combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat şi a menţine hotărârea primei instanţe.

În conformitate cu art. 385 lit. a), 389-390 Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău,

D E C I D E :

Apelul declarat de „Azamet Pro” SRL se respinge, ca neîntemeiat.

Se menţine hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 octombrie 2022, adoptată în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de „Azamet Pro” SRL împotriva „Zimroeli-Trans” SRL privind repararea prejudiciului material și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia poate fi atacată cu recurs, la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni, de la data comunicării deciziei motivate, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Sîrbu Victoria

Judecătorii Dulghieru Dorin

Malîi Ala